

NEWSLETTER

helmikuu 2012

Helmikuu on tänä vuonna päivää pidempi, mutta ehkä se ei kevään tuloa silti lykkää. Kolmas perättäinen ”kova” talvi on rasittanut, mutta näihin alkaa jo kuitenkin tottua. Kevään merkkejä on jo nähtävissä; räystäältä tippuva vesi, laulavat linnut ja yltyvä hevosten karvan lähtö. Vielä jokunen viikko kun jaksetaan lapioida lunta, niin eiköhän taas aurinko tule jelpimään.

Niken kuulumisia

Nikke-poni on harjoitellut säännöllisesti Hetan kanssa koko talven ja parivaljakko on osallistunut jo usealle tunnille toisten kanssa. Nyt heillä on tähtäimenä tallimme koulukisat touko-kesäkuun vaihteessa.

Nikke kulkee hienossa peräänannossa kaikissa askellajeissa ja on edistynyt lupaavasti.

Tällä hetkellä näyttääkin siltä, että se otetaan ensi syksynä tunneille mukaan. Viimeisin epävirallinen ja epätarkka korkeusmittaus osoitti sen olevan jo sentin korkeampi kuin Ressu eli 141 cm, joka tarkoittaisi myös että se kuuluu isoihin poneihin...

Mukava ohjelma ratsastuksesta ja hevosista

Ponnyakuten on Ruotsin TV:ssä näkyvä hauska ja hyödyllinen ratsatusohjelma. Meillä se on katsottavissa ilmaiseksi netin avulla.

Ohjelman edellinen tuotantokausi näytettiin meilläkin Suomi-TV:ssä. Nyt esitettävä on uusi ja kolmas kausi.

Ohjelma netissä on tietty ruotsinkielinen mutta ulkomaankieliä taitamattomallekin ohjelma on mukavaa seurattavaa. Ruotsissa ohjelma näytetään aina sunnuntaisin. Sarja alkoi tammikuussa, eli pötköön voi katsoa jo useamman alkujaksoista.

Ohjelmassa hevostenkouluttaja Tobbe Larssonin tilalle seulotaan nuoria, joilla on jotain ongelmia poniensa kanssa, joko ratsastuksellisia tai käytökseen liittyviä.

Heilläkin ratsastuskurssille pyrkineistä suurin yksittäinen ongelmaryhmä oli kuljetukseen ja lastaukseen liittyvät pulmat.

Ensimmäisessä osassa näytetään kuinka kurssin osanottajia seulottiin monista halukkaista. Toinen jakso esittelee kurssille päässeet ja kolmannelta eteenpäin ratkotaan ongelmia.

Suosittelen katsomaan, linkki ohjelmaan [tästä](#).

Hyytävä Helmikuu

Kun vielä Joulukuussa mietittiin pitäisikö vihertävää nurmikkoa leikata eikä tosi talvesta ollut tietoaakaan, mutta niinvain talvi teki vastaiskun. Ja nyt helmikuussa on ollut todella kylmää. Pakkanen pysytteli päiväkausia 20 pakkasasteen tietämissä ja rikkoutuipa 30 asteen rajakin.

Ratsastukset ja tunnit on pyritty viemään läpi pakkasista huolimatta. Vain muutamina iltoina, kun pakkasta on ollut reilusti yli 20, niin ratsastukset on peruttu. Lisäjännitystä tunteihin on tuonut iltaisin kiristyvä pakkasherra, joka napakasti napsauttelee maneesin seiiniä saaden hevosen hypähtelemään.

Ratsastusasusteiden muoti on ollut mielenkiintoisen näköistä mutta käytännöllistä näin pakkasjaksolla.

Tunneilla on näkynyt jos jonkin näköistä Michelin-ukkoa, jotka opettaja on yrittänyt näkyviin jääneestä nenänpäästä tunnistaa.

Nessusta iso poika

Orivarsa Nessulle koitti ero äidinmaidosta eli se vieroitettiin.

Varsat on aina lopulta vieroitettava äideistään jotta ne voivat itsenäistyä ja myös tamman on päästävä fyysisesti rasittavasta imettämisestä.

Vierotus voidaan tehdä varsan ollessa noin kuuden kuukauden ikäinen, mutta meillä olemme usein

tehneet sen vähän myöhemmin varsinkin jos on vain yksi varsa. Näin se saa hieman kasvaa ennen kuin joutuu tulemaan yksin toimeen muiden hevosten kanssa.

Nessu on jo monta kuukautta asunut omassa karsinassaan, vähän ennen vieroitusta äiti siirrettiin viereisestä karsinasta kauemmaksi. Sitten eräänä aamuna ne vain vietiin eri tarhoihin ja niin että emä ei nähnyt varsaansa.

Nessu on alusta asti ollut varsin itsenäinen, eikä se juuri tuntunut hätkähtävän vaikka äiti ei tullutkaan sen kanssa. Tukena sillä oli tutut tarhakaverit.

Tammakin oli aluksi rauhassa, mutta sitten se ikään kuin havahtui, että hetkinen, missä se pentu on? Ja lopun päivää tamma hirnui vähän väliä, seuraavana päivänä jonkin verran ja kolmantena se oli jo tyytynyt siihen että varsa on erikseen. Helppoimpia vieroituksia mitä meillä on ollut.

Kuva: Vasemmalta Sasu, Nessu ja Nikke (jolla näyttää jalat lyhentyneen)

Harjoituskuulumisia

Toukokuusta alkavaan kisakauteen valmistautuminen on sujunut hyvin talven mittaan.

Daphne on vahvistunut ja varmistunut viime kesästä ja se kokoaa itseään paremmin. Laukka on sille vaika askellaji, koska sen laukka on suuri ja askeleet pitkiä ja tahti harva. Eli sen kokoaminen on hevoselle työläämpää. Niinpä viime ajat on keskitytty paljon laukan laatuun erilaisin harjoittein. Harmaita hiuksia tuottaneet laukanvaihdot alkavat vihdoinkin onnistua, vaikka työtä niissä on vielä paljon ennen kuin ne kelpaavat valmentajamme Ninnin tarkalle silmälle.

Tähän helmikuun lehteen oli vaikea keksiä juttua kun näin talvella ei juuri erikoista tapahdu. Kuviakin puuttuu kun kamerastamme pihkainen hukkuu kallis objektiivi, tai siis on tällä hetkellä ainakin teillä tietymättömillä. Jos jollakulla on mukavia kuvia tallilta tai hyviä piirroksia, mielelläni otan niitä sähköpostilla ja laittelen mukaan tiedotteeseen.

Hyvää talvea!

www.perriertalli.fi

Kuusivuotias Nemea on myös edistynyt suhteellisen mukavasti. Sehän lähtee aikamoiselta takamatkalta samanikäisiin kilpakumppaneihin nähden varsavuotensa takia joten ensi kesältä ei tulosodotuksia ole. Kunhan saisimme sen radalle jossain vaiheessa kesää.

Nyt se on kevyemmällä pari viikkoa, koska sillä on havaittavissa lievää kipeytymistä lihaksistossa. Imetys ja treenaus ovat rasittaneet sitä, ja se on pysynyt turhan hoikkana mutta eiköhän se korjaannut nyt kun se pääsi varsasta irti.

Viisivuotias Emmi on saanut talven aikana selvästi lisää voimaa ja lihaksia ja sen liikkuminen on jämäköitynyt. Emmi myös käyttäytyy hienosti kuljetuksessa ja vieraassa ympäristössä, joka on aina mukava ominaisuus kilpahevoseksi. Näyttävä tamma vaikuttaa lupaavalta tässä vaiheessa.

Ulf Möllerin kurssi Lahan kartanolla

Käväisimme kuunteluoppilaina saksalaisen Ulf Möllerin kouluratsastuskurssilla. Hänhän on voittanut maailmanmestaruuksia ja on erikoistunut nuoriin hevosiin. Nyttemmin hän on lopettanut itse ratsastamisen osin ainakin selkäongelmiensa takia. Daphnellahan osallistuimme aikanaan hänen kursseiltaan, nytkin sain kutsun mutta sopivan hevosen puutteessa menimme vain kuunteluoppilaaksi.

Tunneilla ratsukot tulivat yksitellen puoleksi tunniksi Ulfin eteen ja harjoittelivat paljon siirtymisiä ravista käyntiin ja laukasta käyntiin. Tarkoituksena oli saada hevonen nopeaksi avuille, kuuntelemaan ja kokoamaan itseään. Siirtyminen piti suorittaa istunnalla, ohjasta ei saanut vetää.

Harjoitukset olivat pitkälti aivan niitä samoja, kuin mitä teemme täällä kotona tunneilla opetushevosten kanssa.

Eli jos ne joskus jostakusta tuntuvat tylsiltä ja saman toistolta, niin samoja perusasioita harjoittelevat ammatti- ja kilparatsastajat päivästä toiseen hevostensa kanssa.